

Rækken af sine Embedsmænd til at kunne tilføre sig den fornødne saglige Indsigt. Men her er der Tale om en Stilling som Leder af en Bank, som administrerende Direktør, ikke som den, der skal have sagkyndig Assistance til at tage Bestemmelse om, hvad Banken skal foretage sig, men som den Mand, der selv skal tage de afgørende Beslutninger, og om en Embedsstilling, for hvilken dette Ting paa eget Initiativ forhøjede Gagen, for at man til den skulde kunne opsøge en Mand med faglige og saglige Forudsætninger. Jeg tror ikke, dette kan gaa an, og jeg har længe været af den Mening, at der maatte træffes Lovgivningsforanstaltninger paa dette Omraade. For Resten deler jo den højtærede Finansminister mine Anskuelser paa dette Punkt, og han stillede allerede i Fjor i Udsigt, at der paa Regeringens Initiativ skulde komme Forslag i den Retning. Det er desværre ikke sket, og efter hvad den højtærede Finansminister her har foretaget sig, kan man selvfølgelig ikke i mindste Maade forvente, at der fra hans Side skulde blive taget Initiativ til en saadan Lovgivning. Uagtet det er meget vanskeligt for det private Initiativ at affatte Lovforslag i al Almindelighed, og ganske specielt paa dette Omraade, vil dog det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, og paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale i Dag, bestræbe sig for at fremskaffe Grundlag for en Drøftelse af, hvordan en Lovgivningsforanstaltning paa dette Omraade bør være.

Foruden dette Quasi-Ministerium, denne Kreds af Ministre, om hvem man ikke ved, om de udgøre et Ministerium, som man staar ganske usikkert overfor i dette Øjeblik, er der en anden politisk Gruppe, overfor hvilken man i dette Øjeblik staar usikker. Det er Højre. Hvordan hænger det sammen med Højre? Det ærede Medlem fra Odense (Halsted) skal have Ordet efter mig og skal formodentlig tale paa Højres Vegne, maaske ogsaa tale paa det samlede, det forenede, det hele Højres Vegne, det ved jeg ikke, men hvordan hænger det egentlig sammen med dette Højre? Der er vist en Gruppe paa 6 eller 7. Det er de 6, som stemte mod Militærforliget, og saa vel sagtens en eller anden til, og saa er der 15, og da der mellem de 15 er det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen), er det sikkert, at de 15 holde ikke sammen, for der, hvor det ærede Medlem fra Hillerød er, er der altid Strid og Uenighed. Men hvordan det ellers forholder sig med de 15, ved jeg ikke. Hvil-

ken Politik vil Højre i det hele føre? Nu har Højre lagt den eneste ideelle Sag, de havde, nemlig Forsvarssagen, under Bødeløksen og har hugget Hovedet af den, saa nu er den borte. Det var det eneste ideelle, Højre havde — ideelt, naturligvis set fra Højres Standpunkt, for fra mit Standpunkt er det ganske urimeligt, hvad Højre krævede paa dette Omraade. Der var, naar man stillede sig paa Højres Standpunkt, noget ideelt i dette at ville skabe det stærkest mulige militære Forsvar for Danmark. Naar man tror, det kan hjælpe noget, er det en ideel Stræben. Denne ideelle Stræben har Højre nu taget voldeligt fat paa og knækket. Den er forbi. De kunne rejse rundt i Landet og sige, at de ville alligevel have den Fæstning, som de have stemt for at nedlægge, men det er forbi, det er død Tale. Den ideelle Sag er ude af Verden for Højre.

Saa har Højre tilbage at kæmpe for, at de rige skulle beskattes det mindst mulige og have den størst mulige Indflydelse. Det er det, man kalder de konservative Interesser. Det er der skam ikke noget ideelt i, og naar man ikke har andet end det som Basis for en politisk Aktion, tror jeg ikke, man faar meget ud af den. Det er derfor ikke underligt, at et saadant Parti er uenigt og i Opløsning.

Saa vidt man har kunnet se af en tilsyneladende Programartikel, som fremkom i Gaar, agter Højre i Fremtiden — d. v. s., det bliver kun en Del af Højre, for det vil hele Højre sikkert ikke være med til — ogsaa at kæmpe for, at ingen sociale Reformers skulle gennemføres, og at de civile Arbejder skulle standses i saa vidt Omfang som muligt. Der maa ikke arbejdes for at støtte vort Næringsliv med nye Jernbaner, Havneanlæg o. lign., ikke arbejdes for at gennemføre sociale Reformers til de mindre bemidlede Gavn. Det er den Politik, Højre nu synes at være henvist til. Jeg gratulerer dem til den Politik, jeg misunder dem den ikke.

Jeg maa sige, at jeg kun kan bruge eet Superlativ om den Politik, som Højres Rigsdagsmænd have ført i de senere Aar. De have staaet i Spidsen for det bedste Vælgerkorps, man næsten kunde tænke sig. Indtil for ganske faa Aar siden vilde det have været en overmaade let Sag for en nogenlunde forstandig Højrepolitik at samle mindst 100,000 Vælgere om sig. Og det vilde ikke alene have været et stort Antal Vælgere, men ogsaa Vælgere, der ved deres sociale Stilling og ved deres